

Danmark Finland Norge Sverige

Bäste Packard-broder,

Här kommer äntligen vår andra bulletin för vår klubbs första verksamhetsår. Det har gått drygt ett halvår sedan vi startade. Vår korta nordiska sommar har kommit och försvunnit, och de flesta av oss som haft sina Packard-vagnar igång har säkert för länge sedan ställt in för vintern (utom Lars Kile i Kristiansand förstås). Det är hög tid att tänka på julklappar. Ja, många av oss har kanske redan fått våra finaste julklappar, tack vare vännen Ole Böök som letade upp så många saknade detaljer åt oss under sitt USA-besök i höst. Mer om detta strax.

Du har fått några interimsmeddelanden under de här månaderna, men du undrar säkert hur det har gått med klubben. Hur många medlemmar har vi blivit, hur många bilar har vi tillsammans här i Norden, och så vidare.

Harald Jonsson som är en grundlig man har gjort en stor fin tabell på detta (han är säljledare till vardags) men jag tror det enklaste är att redovisa resultatet land för land.

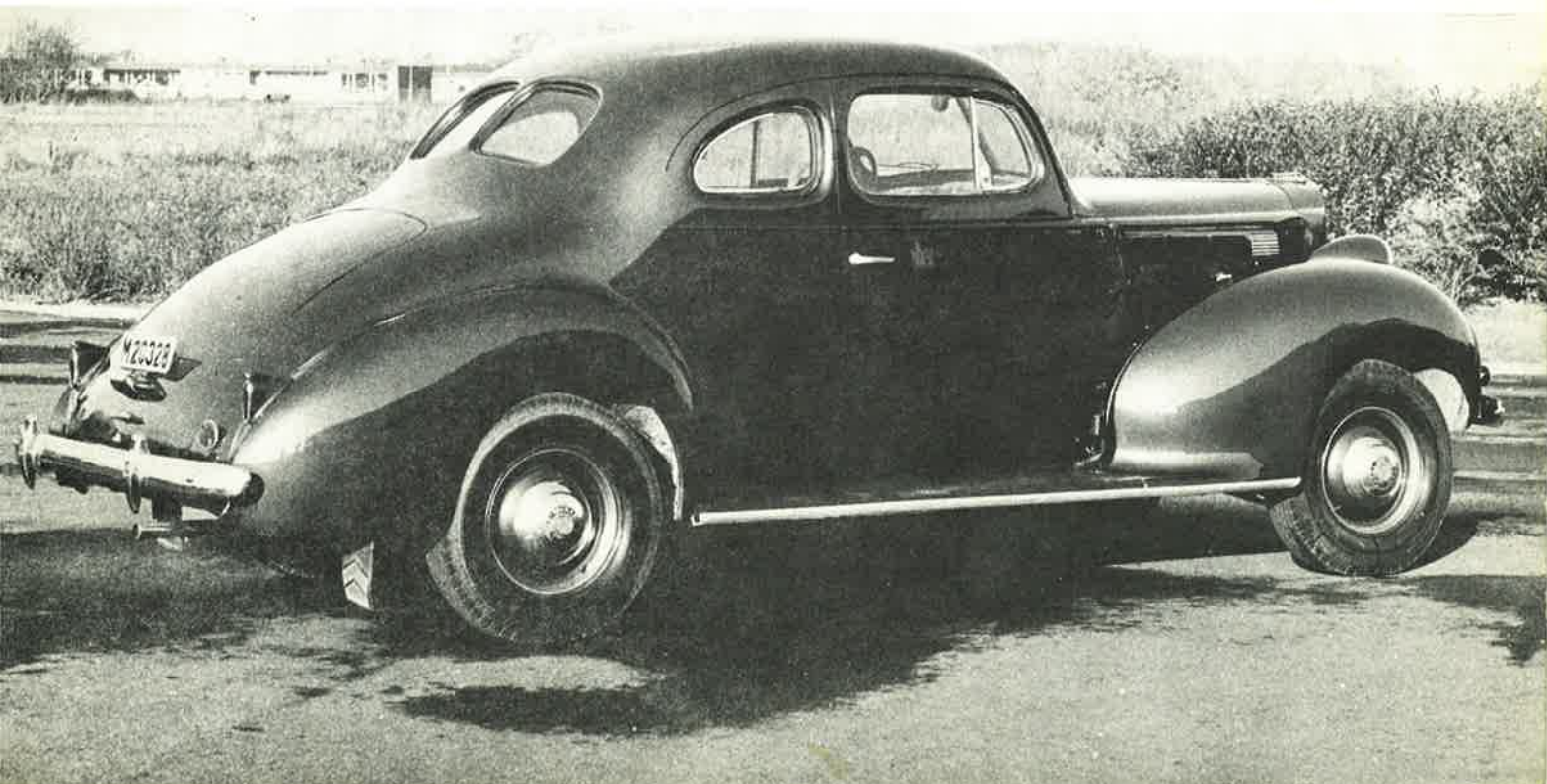
Danmark: Här hade vi vetskap om 8 Packardägare. När detta skrivs i början av december har 6 av dessa blivit medlemmar, med tillsammans 8 bilar. Vi har naturligtvis inte gett upp hoppet om att även få med de två som saknas.

Finland: 12 ägare visste vi om. 9 har blivit medlemmar. 3 har inte hört av sig, men i stället har vi fått kontakt med 3 andra som vi inte kände till tidigare, så resultatet för dagen är i alla fall 12 finska medlemmar. Med tillsammans 14 bilar. Och vi hoppas att de tre tystlåtna bröderna hör av sig.

Norge: 16 ägare fick vårt upprop. 14 har blivit medlemmar. Och dessutom har vi fått kontakt med inte mindre än 7 nya ägare, så totalen är 21 medlemmar, med 29 bilar! Men fyra norska Packardägare är alltså på tur någonstans.

Sverige: Vi vill inte skryta, men vi här faktiskt lyckats få med samtliga 31 tillskrivna svenska ägare + 13 tidigare okända. Totalt 44 medlemmar, med 45 bilar.

Vi tycker detta är ett mycket vackert resultat. Sammanlagt i våra fyra länder

är vi alltså 83 medlemmar med 96 fina Packardvagnar. Tänk när vi har renoverat färdigt allihopa, vilka magnifika syner vi ska få se.

Första stora sammankomsten planerad till pingst 1972

Redan i maj nästa år hoppas vi att för första gången få se ett större antal Packardvagnar samlade. Eftersom Harald och jag har tagit på oss att vara "klubbmästare" under den här första perioden, så hoppas vi även kunna arrangera Det Första Stora Nordiska Packardmötet.

Det ser ut som pingsten skulle vara en lämplig tid. Om allting klaffar så räknar Harald och Alice med att kunna ta emot oss som gäster på sin gård Torlunda, som ligger alldeles nära Mariefred ca 7 mil sydväst om Stockholm. Vi skulle då kunna samlas på pingstafton, den 20 maj, och sedan kanske även hinna göra en utflykt t ex till Skokloster på pingstdagen. Vi hoppas verkligen att detta blir av. Närmare invitation och detaljer kommer i början av nästa år. Men vik pingsten redan nu.

Tack Ole Bök för din fina hjälp

vill vi säga, alla vi som du skaffade svåråtkomliga reservdelar åt under USA-besöket. Vi hoppas att alla har fått sina bitar med posten nu. Georg Christiansen i Köpenhamn fick t ex en originalförgasare till sin vagn från 1930. En sådan har Georg letat efter i många år. Just denna förgasare är nästan omöjlig att få tag på, men Ole lyckades.

Vi som bor i Stockholmstrakten fick vara med om upppackningen när DEN STORA LÅDAN (som vägde 150 kg) kom med flygfrakt från Arlanda hem till Ole. Medan vi vecklade upp den ena godbiten efter den andra fick vi roliga och kunniga kommentarer av Douglas Barclay, som kört sin Packard 1938 praktiskt taget sedan den var ny. Han kan sin bil rätt ingående vid det här laget.

Somliga reservdelar blir naturligtvis tämligen dyrbara. Mycket är svårt att få tag på, även i USA, och valutan är ofördelaktig. Ole lade på 25% på inköpspriserna för att täcka flygfrakt, tull och varuskatt - och när han räknade ihop det hela så visade det sig att det stämde nästan på öret. Men hans hjälp att leta fram allting fick vi alltså gratis. Tack Ole, och vi hoppas att du snart får tillfälle att resa över igen, så att vi kan klara av alla nya små problem som dyker upp. Själv fick jag förresten en sats nya brytarspetsar. Som slutade tillverkas någon gång runt 1931.

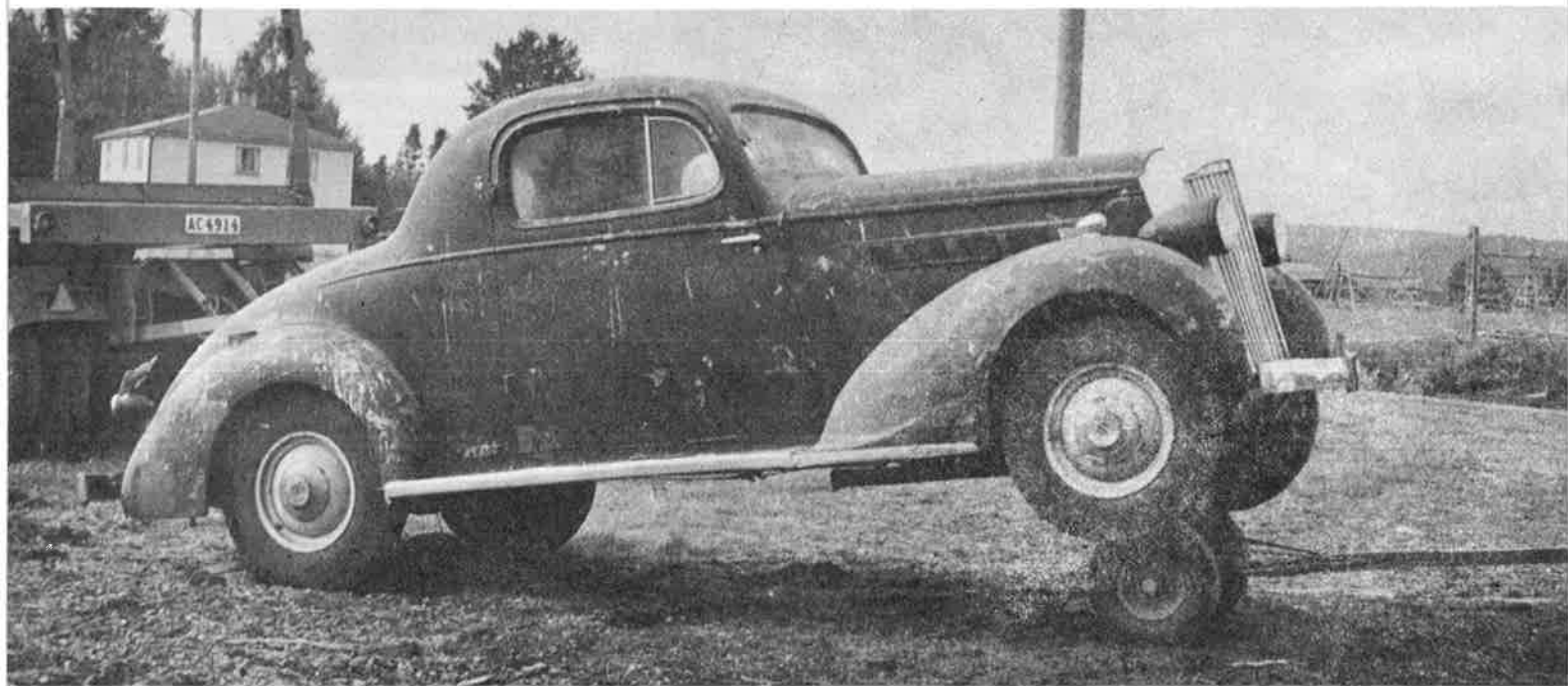
Jo, en ledsam sak hände. Det enda som blev skadat under transporten från USA var en originalkoffert som Ole hade köpt själv till sin vagn. Någon fårskalle hade slagit långa spikar från lådans utsida in genom den stiliga kofferten. Mycket tråkigt.

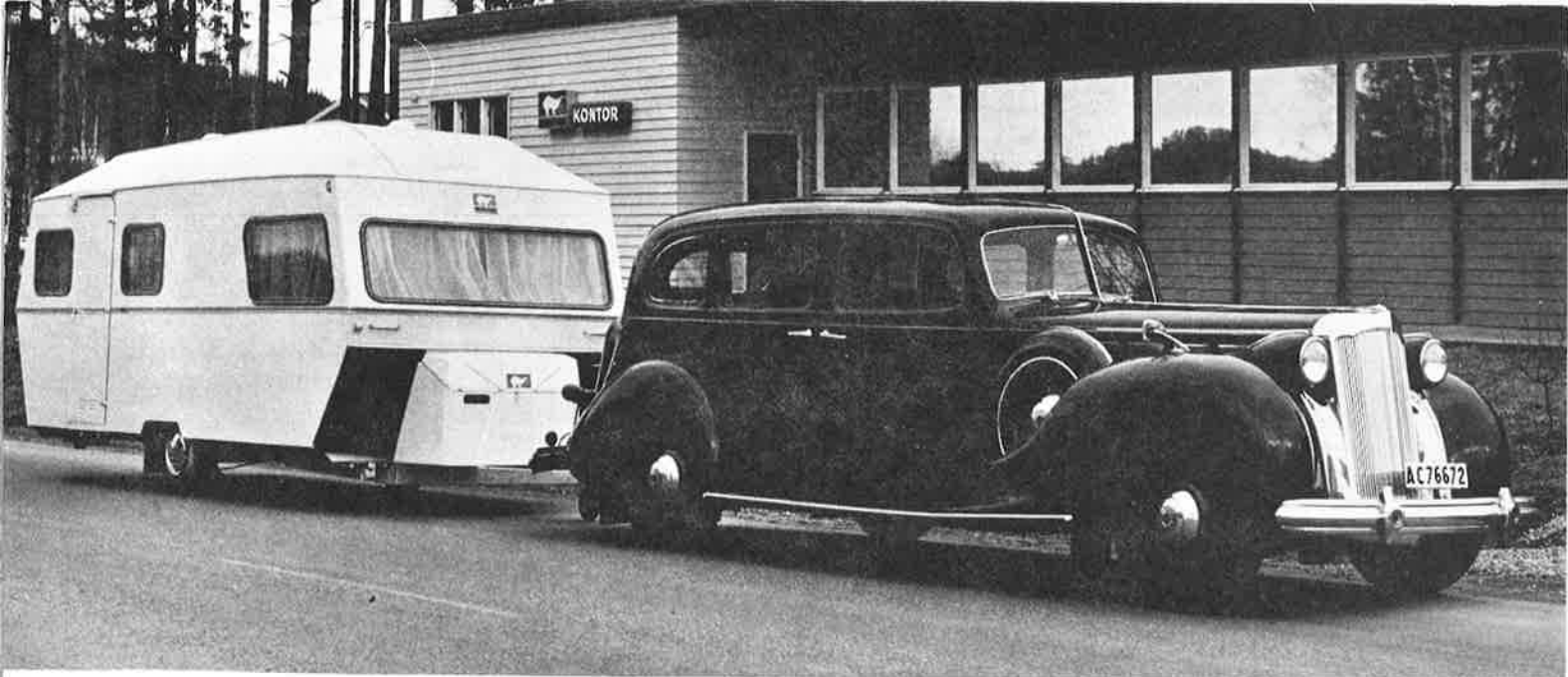
Kontakt med andra Packardklubbar

har Ole också tagit sig tid att ordna med. USA har flera olika klubbar - till exempel Eastern Packard Club (EPC), Packard Automobile Classics (PAC) och Packards International (PI). Dessutom finns i USA den stora Classic Car Club of America (CCCA) som sysslar med Packard, Lincoln och andra klassiska märken.

Nu vet alla dom här klubbarna om att vår klubb existerar. Ole har dessutom skrivit till de största specialtidningarna, Cars & Parts med flera.

Utöver de amerikanska klubbarna finns det även en stor Packardklubb i Australien och en stor klubb för amerikanska bilar i England.

Rapporter från våra olika länder

Kontakten med den danska delen av klubben har inskränkt sig till ett trevligt telefonsamtal mellan Georg Christiansen och Harald Jonsson. Allt är dock väl där söderöver. Jag skymtade flerfaldige Packardägaren baron Raben-Levetsau (som vi fortfarande hoppas få se som medlem) när jag var över i England i början av november och tittade på London-Brighton-rallyt. Tyvärr missade jag dock att se Bill Harrahs 4-cylindriga Packard från 1904 som deltog i rallyt.

Från Finland har vi haft god kontakt med Dag "Poki" Söderblom. Han kom även över i oktober i samband med vår gammelmilsutställning i Stockholm. Dag är snäll och översätter våra meddelanden för våra finskspråkiga medlemmar. Han berättar att åtminstone sex förkrigs-Packards syns i daglig trafik på Helsingfors gator. "Detta faktum torde till stor del bero på att den ursprunglige generalagenten (med egen auktoriserad Packardverkstad) fortfarande står till tjänst med förstklassigt reparations- och servicearbete. Reservdelslagret är tyvärr tomt, men de sista resterna har av en lycklig slump blivit bevarade och är numera i säkra händer", skriver Dag.

Från Norge har vi fått brev från den mest entusiastiske Packardmannen av oss alla, Lars Kile i Kristiansand S. Han skriver bl a att "Klubbens emblem er meget smakfullt - jeg synes mere elegant enn både Packards International, Packard Motor Car Club, Packard Unlimited og Packard Car Club of Australia." Lars undrar också vemodigt hur många svenska Packardvagnar som ursprungligen varit norska. Ja, redaktören här känner åtminstone till en, en snygg roadster från 1930.

Från Bernt Johan Scheffler i Tromsø har vi fått en teckning på hans kupé från 1937, som ni ser på sista sidan. Litet knubbigare är den väl i verkligheten, eller hur Bernt Johan? Men du äger säkert världens nordligaste Packard.

För mig och Harald är det en extra stor glädje att hälsa Øistein Bertheau välkommen som medlem, eftersom han är god vän till oss bägge sedan 15 år tillbaka. Øistein har tidigare varit ordförande i Norsk Veteranvogn Klub, han har ägt och renoverat flera intressanta äldre bilar, och nu har han lyckats få tag i sin fars Packard Six från 1938, som kördes i familjen från före kriget fram till mitten på 50-talet. Øistein som är född skribent har skrivit en liten berättelse om bilens historia, som är så trevlig att vi vill spara den till nästa bulletin då vi hoppas kunna återge den i sin helhet.

Här i Sverige har det hänt litet av varje. Vi blev till exempel glada när vi fick se bilder (en hittar ni på första sidan) av Ingvar Anlanders club-kupé från 1938. Vi minns när den här bilen gick i Stockholm runt 1960. Nu har den alltså fått nytt liv nere i Hälsingborg, för Ingvar har helrenoverat den i sommar.

En annan kupé som det har hänt saker med är Bengt-Åke Johanssons åtta från 1935 uppe i Skellefteå. Han hade oturen att få sina flyglar skrotade av misstag (!) men nu har han äntligen lyckats hitta nya i USA. Ni ser hans trevliga bil på sidan 2.

Vår medlem Eric Löfberg som driver Svenska Veteranbil Klubben i Karlstad har gett ut ett "Packardnummer" av sin tidning och även berättat om grundandet av vår klubb. Sammanlagt räknade vi till 54 bilder av olika Packardbilar. Numret finns antagligen kvar om någon vill beställa det från honom.

Eric undrar vart den Nordbergs-byggda polispiketen från 1939 har tagit vägen. Vi tror att den ägs av "Packard-Lasse", en hemlighetsfull herre i Stockholm som

ännu inte är medlem trots att han äger ett 10-tal Packardbilar. Han äger bl a statsminister Tryggers unika vagn med svensk kaross från 1924, som är avskuren i midjehöjd men som säkert är fullt renoverbar. Den är antagligen Sveriges äldsta Packard, för den Twin Six (minus originalmotor) från ca 1920 som vi såg i Vadstena på 50-talet är väl antagligen skrotad vid det här laget.

Eric Löfberg har också placerat sin ovanliga kupé från 1941 i goda händer. De nya ägarna heter Lars Löwgren och Bo Janzon. Eric den flitige från Karlstad har även köpt och skrotat en täckt vagn från 1938 (därför att den var i för dåligt skick för att kunna rädda helt) så om någon behöver delar till en sådan så kan ni kontakta honom. Eric säger till sist att han tror att vi bara har kontakt med hälften av Sveriges Packardägare. Det låter lovande.

Lars Olof Nygren lär ha sålt sin delvis renoverade roadster från 1928 till Nels Erixon i Tunabro, som förut äger en tvåsitsig Nash från 1928.

Hans och Gösta Josefsson i Uppsala skriver och talar om att man nu är inne i "hopmonteringsstadiet" på sin typ 626 Sedan från 1929.

Bertil Holmqvist i Dorotea har skickat oss en bild (som ni ser på sidan 3) av sin magnifika Super 8 Limousine från 1938, typ 1605 på 139 tums hjulbas, med lika magnifik husvagn på släp. Husvagnen är en "Polarvagn" som har mycket fint rykte för sin höga kvalitet, och det är faktiskt Bertil som tillverkar dem. Inte undra på att han valt en Packard som dragbil. Det här ekipaget vill vi gärna se i pingst!

Det har faktiskt varit några Packardbilar annonserade också här i Sverige sedan sist, så det lönar sig att läsa Dagens Nyheter (obetald annons). Är det förresten någon som vet vad som hänt med Packard-brandbilarna i Julita och Vallsta?

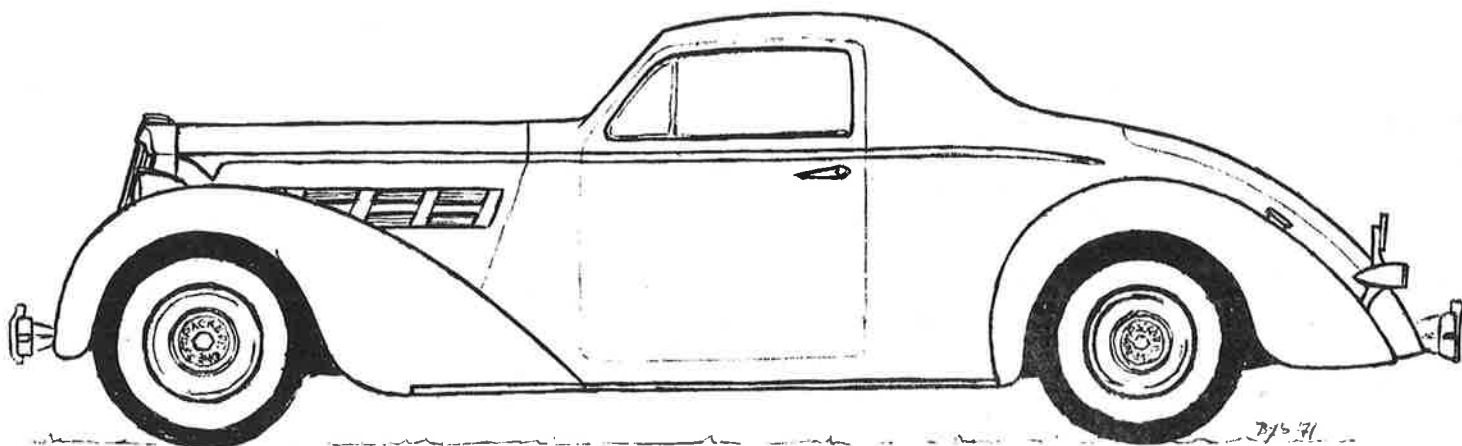
Om någon behöver låna färgprover för modeller mellan 1935-56 så kan ni prata snällt med Harald, för han har sådana hemma i gömmorna.

Kan ni gissa hur många Packards som var inregistrerade i Schweiz hösten 1970? 115 stycken, varav 38 som lastbilar!

Slutligen vill vi bara påminna om att Matchbox har två billiga och trevliga Packard modellbilar, pris ca 5-6 kronor, som man kan ge till snälla små och stora barn som julklapp.

Ja, detta är allt vi får plats med den här gången på våra fyra sidor. Till sist vill vi bara önska er en riktigt GOD JUL och GOTT NYTT ÅR!

Ove Haak

1937 Packard One-Twenty
THREE-WINDOW BUSINESS COUPE